

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, zastoupen JUDr. Milanem Hulíkem, advokátem se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2007, čj. 165304/2007/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 4. 2008, čj. 5 Ca 88/2008 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

[1] Pan JUDr. Z. A. (dále jen „stěžovatel“) podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Třebotov ze dne 10. 10. 2007, čj. 1186/07/HL/Ohlaš. Tímto rozhodnutím byl zrušen údaj o místě trvalého pobytu

stěžovatele na adrese U. L. T., a to na žádost vlastníka předmětné nemovitosti. Stěžovatel byl v řízení před Městským soudem v Praze zastoupen JUDr. Milanem Hulíkem, advokátem, a to na základě plné moci ze dne 5. 2. 2008, dle níž byl advokát oprávněn zastupovat stěžovatele a v jeho zastoupení činit „*veškeré právní úkony ve věci podání žaloby proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Zborovská 11, 150 21 Praha 5 čj. 165304/2007/KUSK ze dne 28. 11. 2007 a zastupování v řízení ve věci tohoto žalobního návrhu před soudem až do pravomocného rozhodnutí věci soudem.*“ Městský soud vyzval právního zástupce stěžovatele k úhradě soudního poplatku za řízení o žalobě a poučil jej, že jinak bude řízení zastaveno. Výzva byla doručena právnímu zástupci stěžovatele dne 9. 4. 2008. Jelikož stěžovatel soudní poplatek neuhradil, zastavil městský soud řízení usnesením ze dne 17. 4. 2008.

II.

Argumenty obsažené v kasační stížnosti

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že ji podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s., neboť usnesení městského soudu je v rozporu s ústavními principy ČR. V doplnění kasační stížnosti ze dne 24. 6. 2008 konkretizuje, v čem spatřuje rozpor s ústavními principy. Soud byl po vydání výzvy k zaplacení soudního poplatku informován, že je stěžovatel na léčebném pobytu v zahraničí. Výzva mu tak nemohla být doručena. Plná moc, kterou stěžovatel udělil svému právnímu zástupci, pokrývá pouze procesní úkony, nikoliv hmotněprávní, kterým je právě povinnost zaplatit soudní poplatek. Doručením výzvy soudu k zaplacení poplatku právnímu zástupci stěžovatele bylo překročeno vymezení plné moci, a proto nenastaly účinky doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku. Zastavením řízení bylo ve svých důsledcích porušeno právo stěžovatele na osobní účast před soudem (čl. 36 a 38 Listiny) ve věci, ve které nemůže být zastoupen (viz vymezení předmětu právní pomoci zákonem o advokacii).

III.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] Stěžovatel označil za důvody kasační stížnosti důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s., přičemž jedinou uplatněnou kasační námitku lze podřadit pod důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Kasační stížnost proti rozhodnutí o zastavení řízení lze podat jen z důvodu nezákonnosti tohoto rozhodnutí. V takové kasační stížnosti je stěžovatel povinen především vylicít důvody, pro něž se domnívá, že rozhodnutí soudu o zastavení řízení je nezákonné (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2004,

čj. 3 Azs 43/2003 - 48, všechna zde cit. rozhodnutí NSS jsou přístupná na www.nssoud.cz). Nezákonnost rozhodnutí může spočívat též v chybném posouzení právní otázky, zda je důvod pro zastavení řízení dán (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 6 As 4/2004 - 53).

[5] Ze soudního spisu vyplývá, že právní zástupce stěžovatele byl zmocněn k zastupování stěžovatele při veškerých právních úkonech v řízení před soudem až do jeho pravomocného skončení (viz plná moc ze dne 5. 2. 2008 cit. v bodě [1] shora, č. l. 4). Městský soud vyzval stěžovatele k uhrazení soudního poplatku usnesením ze dne 31. 3. 2008, které bylo doručeno právnímu zástupci stěžovatele dne 9. 4. 2008 (č. l. 25 včetně zde založené doručenký). Soud stanovil stěžovateli lhůtu k zaplacení poplatku v délce tří dnů a poučil ho, že pokud nebude v této lhůtě poplatek uhrazen, bude řízení o žalobě zastaveno. Současně byl upozorněn na právo požádat o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel ve stanovené lhůtě nepožádal o osvobození od soudních poplatků ani soudní poplatek neuhradil, což soud před zastavením řízení ověřil (č. l. 29). Ostatně ani stěžovatel netvrdí, že by v této době soudní poplatek uhradil. Městský soud po uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku vydal usnesení o zastavení řízení.

[6] Nejvyšší správní soud se k otázce, komu má být doručena výzva k zaplacení soudního poplatku, je-li účastník řízení zastoupen, zabýval v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 22. 7. 2005, čj. 2 Afs 187/2004 - 69 (č. 726/2005 Sb. NSS). Rozšířený senát zde vyšel z § 42 odst. 2 s. ř. s., který stanoví, že je-li účastník řízení zastoupen, doručuje soud jen zástupci. Účastníkovi řízení soud doručuje současně pouze tehdy, má-li na řízení něco osobně vykonat. Rozšířený senát dále uvedl, že *„placení soudního poplatku není úkonem, který by musel vykonat účastník osobně, nýbrž že se jedná o úkon, který může vykonat jeho zástupce. Z žádného ustanovení zákona č. 549/1991 Sb. neplyne povinnost poplatníka osobně zaplatit soudní poplatek. Jde proto o zastupitelné jednání a nedostatek osobního prvku jednajícího nezpůsobuje neplatnost či neúčinnost tohoto jednání. Účinky doručení usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nastávají u zastoupeného účastníka proto doručením tohoto usnesení jeho zástupci. [...] I když povinnost zaplatit soudní poplatek stihá účastníka, neznamená to zároveň, že jej také musí osobně zaplatit. Tato povinnost totiž plyne z jeho procesního postavení účastníka řízení, který podává návrh. Je třeba přitom vzít v úvahu samotný smysl existence poplatkových předpisů, který vedle jistého, i když celkově spíše symbolického podílu na úhradě nákladů spojených s výkonem soudní moci plní i regulační funkci v přístupu k soudu tak, že stanovená poplatková povinnost a její výše pro věci určitého druhu vede potenciální účastníky soudního řízení k odpovědnému posuzování významu vzniklého sporu a způsobu jeho řešení pomocí soudu.“*

[7] Nejvyšší správní soud neshledal žádné důvody pro odchýlení se od výše reprodukováného názoru rozšířeného senátu, s nímž plně souhlasí. Stěžovatel tedy nemá pravdu, pokud se domnívá, že výzva k zaplacení soudního poplatku měla být zaslána stěžovateli osobně. Městský soud nepochybil, když výzvu doručil v souladu s § 42 odst. 2 větou první s. ř. s. výlučně právnímu zástupci stěžovatele. Jedná se o účinné a plně dostačující doručení výzvy. Na věci tudíž nic nemění ani skutečnost, že se stěžovatel v té době zdržoval v zahraničí na léčebném pobytu, neboť výzva byla doručena jeho právnímu zástupci, který mohl zaplatit soudní poplatek v jeho zastoupení, stejně jako tak mohla učinit i jiná osoba. Taktéž městským soudem stanovená lhůta k zaplacení soudního

poplatku v délce 3 dnů je vzhledem k povaze úkonu dostatečná. Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla dnem podání žaloby, téhož dne nastala též splatnost poplatku. Lhůta stanovená ve výzvě soudu je lhůtou náhradní, a proto lze akceptovat, že je relativně krátká (viz rozsudek NSS ze dne 16. 10. 2007, čj. 2 As 34/2007 - 74). Městský soud zcela v souladu se zákonem zastavil řízení o žalobě dle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

[8] Stěžovatel sice následně (tj. 5. 11. 2008, č. 1. 64 soudního spisu) soudní poplatek za řízení o žalobě zaplatil, avšak stalo se tak až dlouho poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci (28. 4. 2008). Dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zruší soud usnesení o zastavení řízení jen tehdy, jestliže byl soudní poplatek zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci. To však není tento případ.

[9] Na závěr Nejvyšší správní soud uvádí, že již dále nečekal na případné další doplnění kasační stížnosti, které právní zástupce stěžovatele avizoval. Usnesení městského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 28. 4. 2008, lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula dne 12. 5. 2008. Městský soud nejprve vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti o důvody, z nichž ji podal (usnesení ze dne 15. 5. 2008, čj. 5 Ca 88/2008 - 43), a to ve lhůtě jednoho měsíce. Ta byla na žádost právního zástupce stěžovatele prodloužena o další měsíc usnesením ze dne 27. 6. 2008, čj. 5 Ca 88/2008 - 52. Dle § 106 odst. 3 s. ř. s. je třeba kasační stížnost doplnit ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým je stěžovatel k tomu vyzván. Lhůtu lze prodloužit na žádost stěžovatele pouze o jeden další měsíc, a to jen z vážných důvodů. Městský soud postupoval přesně v intencích tohoto ustanovení, lhůtu na žádost stěžovatele prodloužil o jeden měsíc. Nedostatek kasační stížnosti spočívající v absenci důvodů kasační stížnosti byl odstraněn podáním stěžovatele ze dne 24. 6. 2008. Nejvyšší správní soud ověřil dne 14. 4. 2009 u městského soudu, že mu nebylo doručeno žádné další podání stěžovatele v této věci. Taktéž Nejvyšší správní soud neobdržel žádné doplňující podání. Od konce lhůty pro podání kasační stížnosti uplynulo již 11 měsíců, od konce prodloužené lhůty pro doplnění kasační stížnosti dle § 106 odst. 3 s. ř. s. již 8 měsíců. Tyto průtahy na straně stěžovatele nelze dále akceptovat. Jelikož nedostatek kasační stížnosti byl odstraněn, a stížnost se tak stala projednatelnou, rozhodl o ní Nejvyšší správní soud bez dalšího odkladu.

IV.

Závěr a náklady řízení

[10] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[11] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud nepřiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2009

JUDr. Josef
Baxa
předseda senátu